

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO I/70% - AUTORIZZAZIONE DCSP/III/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 536978 - Poštni 1/rn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Katekizem katoliške Cerkve

V novo liturgično leto stopa Cerkev z novim »Katekizmom katoliške Cerkve«, tako je napovedal sv. oče pri molitvi anglevega češčenja v nedeljo, 15. novembra. Rekel je: »Pomenljiv dogodek za življenje Cerkve, dogodek zgodovinske važnosti, kajti Novi katekizem ni kot kaka teološka razprava, temveč je tekst, ki zadeva katehetsko dejavnost vsega božjega ljudstva.«

NASTANEK NOVEGA KATEKIZMA

Kako je prišlo do tega dogodka? Meseca januarja 1985 je papež sklical izredno sinodo škofov ob 20 - letnici vatikanskega koncila II. Ob zaključku je sinoda izrazila željo, »naj se sestavi katekizem, to je izvleček vsega katoliškega nauka glede vere in morale in naj bo kot točka, ki naj se nanjo ozirajo tisti, ki pripravljajo krajevne katekizme.«

Sv. oče je poziv sprejel in leta 1986 imenoval posebno komisijo 12 kardinalov in škofov, ki naj katekizem pripravi pod vodstvom kardinala Ratzingerja. Komisija si je privzela na pomoč še posebno skupino strokovnjakov za pripravo teksta. Tekst so potem poslali v vednost vsem škofovskim konferencam in škofom po svetu in teološkim šolam. Ti so dali svoje pripombe in izrazili želje. Zato smemo trditi, da je novi katekizem delo vse Cerkve in izraz kolegalnosti v vodstvu Cerkve.

Na podlagi vseh nasvetov škofovskih konferenc so pripravili končni tekst. Značilno je, da tekst ni v latinščini, temveč v francoščini. Znamenje novih časov, ko marsikak škof ne dovolj obvlada latinščine. Katekizem sloni na Sv. pismu, na živi tradiciji Cerkve in nauku cerkvenega učiteljstva, pa tudi na dediščini cerkvenih očetev in svetnikov.

VSEBINA KATEKIZMA

Razdeljen je na štiri dele: Prvi del je razlaga veroizpovedi, torej verskih resnic; drugi del govori o liturgiji oz. o zakramentih; tretji o človekovi dejavnosti oz. o zapovedih; četrti del o molitvi oz. o milosti. Novi katekizem govori tudi o sodobnih vprašanjih teologije in etike: ekumenizem, odnos do drugih verstev, spoštovanje življenja od spočetja do naravne smrti in druga.

V laičnem svetu so zbudila pozornost zlasti ta slednja vprašanja, ki se pobliže tičejo sodobne človeške družbe. Toda tudi pri teh vprašanjih se Cerkev ne oddaljuje od svojega tradicionalnega nauka, le poudarki so drugačni in pa predlog nauka je drugačen, v duhu zadnjega koncila, ki ni obsodil kakih modernih zmot, temveč je hotel po navodilih Janeza XXIII. bolj čuvati zaklad krščanskega nauka in ga bolj približati miselnosti sodobnega človeka.

PREDSTAVITVE V VATIKANU

Novi katekizem je sv. oče ukazal objaviti s konstitucijo, ki se začne z besedami FIDEI DEPOSITUM Zaklad vere, dne 11. oktobra ob 25-letnici začetka zadnjega vatikanskega koncila. Prva neuradna predstavitev novega katekizma je že bila v Parizu dne 16. novembra. Francoska škofovska konferenca je tega dne popoldne sklicala tiskovno konferenco, na kateri so javnosti predstavili Katekizem katoliške Cerkve. To so naredili, ker je bil tekst že gotov od meseca junija in ker so med tem že objavili razne izvlečke, ki pa so javnost bolj mešali kot prav obveščali. V delu je prevod novega katekizma v razne druge jezike sveta, tudi v slovenski jezik. Ko bodo prevodi dokončani in katekizmi tiskani, bodo novi katekizem predstavili javnosti v posameznih jezikovnih področjih.

Uradna predstavitev v Vatikanu bo zelo slovesna. Dne 7. decembra bo papež sprejel kurijske kardinale in uradnike, poslanike pri Sv. Sedežu in druge ter bo vsem slovesno izročil tekst novega katekizma. Naslednji dan, 8. decembra, na praznik Brezmadežne bo v baziliki Marije Snežne slovesna liturgija in bodo Marijini priprošnji zaupali novi katekizem. Dne 9. decembra pa bodo kardinal Ratzinger in drugi v Vatikanu govorili o novem katekizmu, njegovem nastanku, pomenu, aktualnosti za nove čase. Do tega dne bi moral biti v javnosti že tudi italijanski prevod.

Ustavne reforme v Italiji

Že dalj časa je v ospredju italijanske notranje politike razprava o ustavnih reformah. V ta namen so pred časom ustanovili posebno medparlamentarno komisijo (poslanske zbornice in senata), ki ji predseduje demokrščanski prvak De Mita. Gre v bistvu za vrsto važnih političnih in obenem juridičnih sprememb v dosedanem političnem sistemu v Italiji. Stranke si že vsaka zase zamišljajo in predlagajo vrsto novosti in reform. Od parlamenta do vlade, od dežel do državne enotnosti, od federalizma in regionalizma do centralizma — vse to se bolj ali manj meša v tem kontekstu. Kdo naj voli predsednika republike? Kdo predsednika vlade? Kdo župana? Že v teh treh najbolj tipičnih funkcijah v javnih ustanovah prihaja do velikih razhajanj ob načinu njih izvolitve. Vemo, kdo oz. kako danes volimo vse te pomembne predstavnike. Predsednika republike voli parlament na skupnem zasedanju skupno s predstavniki dežel. Predsednika vlade imenuje predsednik republike na predlog večinskih strank potrdi pa ga parlament. Župana volijo občinski svetovanci izmed lastnih vrst. Vse to (ali vsaj večina teh) naj bi po novih sklepih — ki jih seveda še ni — doživelo veliko sprememb.

Prav v zadnjih dneh so seje medparlamentarne komisije prinesle razne novosti. Prve konkretne rezultate pa bomo sicer imeli verjetno šele prihodnje leto, vendar se prav sedaj že kažejo glavna stališča strank. Med najbolj perečimi vprašanji je recimo

nov volilni zakon. Govori se o večinskem in proporcionalnem sistemu, o nekoliko popravljene večinskem uninominalnem ali popolnem uninominalnem sistemu. Slednji je sicer v Italiji v veljavi npr. za izvolitev senatorjev ali pokrajinskih svetovalcev. Gre namreč za listo, kjer ima vsaka stranka le po enega kandidata in zato ne obstajajo preference. Drugače je danes za poslansko zbornico, evropski parlament, deželne in občinske svete, kjer pa velja proporcionalni sistem s preferenčnimi glasovi.

POMEN NOVIH PREDLOGOV ZGODOVINSKO OZADJE

Morda bi se zdelo, da imajo volilni zakoni le tehnično veljavo, pa ni tako. Pri tem gre namreč za nekatere bistvene spremembe in prenove, ki lahko temeljito zaobrnejo volilne izide in s tem politično sliko v državi. Predvsem bi večinski ter uninominalni sistem verjetno korenito pometla z malimi strankami, ki bi si v volilnih okrožjih težko priborile večino. Z vsem tem pa bi se bolj približali ostalim evropskim državam, kjer že

imajo podobne volilne zakone. Tako Francija, delno Nemčija, posebej še Velika Britanija.

Ne smemo pa pri tem pozabiti, da Italija ni Velika Britanija. Tu je namreč politični sistem star in ustaljen že dolga stoletja, saj je prav angleška Magna Charta iz daljnega leta

(se nadaljuje na 2. strani)

V tej številki dobite:

- Naš veliki dnevnik (stran 2)
- V pravo demokracijo (stran 3)
- Ali so framasoni v Sloveniji na pohodu? (stran 4)
- Duhovni poklici (stran 5)

Srbija: okrepljen pomorski embargo

Po obisku ministrov Rupla in Bavarčarja v Sarajevu je od tam po večdnevnom potovanju prispela skupina več sto sarajevskih Slovencev. Del jih je najprej prispelo v Beograd in od tam prek Madžarske nadaljevalo pot v domovino, druga skupina pa je Bosno zapustila v smeri proti Splitu.

Sarajevski Slovenci pripovedujejo o strahotah v bosanskem glavnem mestu, kjer še ostaja kakih 350.000 ljudi brez elektrike in tekoče vode, dnevni obroki pa omejeni na skledo riža in dva kosa kruha. Mir ni videti nič bliže kot prej. Karadžić vztraja pri etnični razdelitvi BiH na tri nacionalne države in je ta svoj predlog že predstavil mednarodnim pogajalcem. Boji se nadaljujejo.

Varnostni svet je - kot smo že poročali - sprejel ukrepe za nadaljnje stiskanje obroča okrog Zvezne republike Jugoslavije. Na zasedanju zunanjih in obrambnih ministrov Zahodno-evropske unije v Rimu so se predstavniki te zahodnoevropske vojaške zveze tako dogovorili, da bodo države članice (razen Nemčije) lahko zaustavljale ladje pred črnogorsko obalo in jih - če bodo kršile embargo - tudi zavračale. Vojaške ladje so pooblašene, da bodo na tovrstne ladje celo opozorilno streljale, če se ukazom ne bodo podrejele.

To je Grčija spravilo v zelo neprijeten položaj. Potem ko je namreč leta čakala na članstvo v Uniji, je bila vanjo sprejeta prav na zasedanju v Rimu - v skrajno neuogodnem trenutku. Grčija je namreč znana kot zaveznica Srbije in ni naklonjena ostrim sankcijam, osumljena pa je tudi, da te iste sankcije krši. Vendar pa Grčija še naprej uspeva odlagati priznanje Makedonije. V evropskem parlamentu so tako minuli teden spet sklenili, da Makedonije ne priznajo, dokler ta ne spremeni svojega imena. Grčija svojo kampanjo o lastni pod imenom »Makedonija« nadaljuje celo s prefinjeno turistično reklamo v zahodnem časopisju.

Leon Marc

Argentinski Slovenci bi demonstrirali

Slovenski parlament je prejšnji teden sprejel zakon o državnem jamstvu za obveznice javnega podjetja Slovenske železarne. Megalomanski industrijski kompleks iz prejšnjega režima, ki obsega več slovenskih železarn, je že dolgo v hudih težavah in si je nabral za 450 milijonov mark izgub. Parlament je odločitev o jamstvu sprejel tik pred zdajci, saj je direktor železarne in nekdanji podpredsednik v Peterletovi vladi Ocvirk že grozil z odstopom, vendar pa odločitev poslancev v ničemer ne spreminja težavnega položaja kompleksa. Kot je znano, je država že dvakrat neuspešno poskušala prodati železarne tujim partnerjem, vendar pa ni bila nobena od ponudb primerna.

Opozicijske stranke sicer niso določile skupnega predsedniškega kandidata; v tem gre sicer videti tudi nekaj taktike, saj bi večje število kandidatov razpršilo glasove za Kučana in preprečilo njegovo zmago že v prvem krogu. Le-ta je še vedno verjetna, čeprav je z začetnih 73% Kučanov rating padel na 65% v najnovejši anketi. Po prvem televizijskem »spopadu« je po anketi največ pozornosti vzbudil Bizjak.

Na skupni tiskovni konferenci

opozicijskih strank so te izrazile nezadovoljstvo s kandidaturjo Franca Jurija, poslanca Liberalnih demokratov in Delovega karikaturista, za veloposlanika v Argentini. Juri — sicer pripadnik italijanske manjšine v Kopru, naj bi imel odklonilno stališče do slovenske osamosvojitve in se lani menda ni udeležil junijske razglasitve samostojnosti Slovenije. Predsednik poslanskega kluba krščanskih demokratov Polajnar je dejal, da bi imenovanje Jurija »za diplomatsko službo v državi, ki je prva v Južni Ameriki priznala samostojno Slovenijo, predstavljalo hud udarec za tam živeče Slovence, poslanec Grosove Liberalne stranke Malenšek pa je dejal, da bi Jurija v Buenos Airesu argentinski Slovenci pričakali z demonstracijami.

Na obisku v Ljubljani je bil prejšnji teden predsednik češke vlade Klaus, z gospodarskega vidika pa sta pomembna tudi obiska delegacije evropskega združenja za svobodno trgovino EFTA in delegacije Svetovne banke.

V Vatikanu je veleposlanik Republike Slovenije pri Apostolskem sedežu dr. Falež izročil papežu svoje akreditivne.

»Naš veliki dnevnik«

S takim nazivom so namreč na reklamnih oglaših predstavljali novi Primorski dnevnik. Resnici na ljubo pa - vsaj dosedaj - ta časopis ni izpolnil pričakovanj. Ker je »vseslovenski« dnevnik, je v njem zamejske problematike manj, kulturna stran je v glavnem »kranjska«, novice pa prihajajo z zamudo.

Časopis se je prav v začetnih številkah proslavil z objavo člankov, ki so ostro, da ne rečemo strupeno, napadali slovensko Cerkev zaradi izjave slovenskih škofov o volitvah, ki je bila objavljena v verskem tedniku Družina. Nadalje smo naleteli na volilne oglase Demokratov (Bavčarja, Rupla itd.), potem na podporo Cirilu Zlobcu glede t.i. »prisluškovalne afere« itd.

Še več začudenja je povzročilo dejstvo, da je Primorski z enodnevno zamudo poročal o poimenovanju šole Glasbene matice po skladatelju Mariju Kogoju, to je o izjemnem kulturnem dogodku za slovensko manjšino v Italiji. Poimenovanje je bilo v soboto, 21. novembra v Trstu, in sicer na sedežu Glasbene matice v ulici Ruggero Manna, točneje v Galusovi dvorani. Naslednji dan smo na prvi strani »našega velikega dnevnika« lahko brali kratek članek z veliko sliko, ki je poročal, da se je

slovesnost odvijala v Gregorčičevi dvorani, to je v ulici Sv. Frančiška, kjer je med drugimi tudi sedež SKGZ, ZSKD, ZSSDI idr. Ponedeljkov dnevnik pa je vseboval članek Jožeta Korena, ki je poglobljeno in točno poročal o dogodku.

To, kar je marsikateri govoril že pred izhajanjem dnevnika, se je torej uresničilo: Primorski dnevnik in njegov dvojček Republika služita zlasti politični promociji nekaterih strank, ki so v Sloveniji trenutno na oblasti. To je razvidno zlasti v rubri-

Po goriški Cecilijanki

V soboto, 21. in nedeljo 22. t.m., je potekala v goriškem Katoliškem domu 34. revija goriških pevskih zborov Cecilijanka. Letos je bila posebej posvečena dvema znanima in priljubljenima goriškima skladateljema - Vinku Vodopivcu ob štiridesetletnici in Mirku Fileju ob tridesetletnici smrti. Zato je tudi imela velika večina nastopajočih skupin na programu tudi njuna dela. V soboto zvečer je nastopilo dvanajst zborov, v nedeljo popoldne pa deset. Na koncu obeh koncertov je bila skupna pesem združenih moških zborov (Vodopivčeve Žabe).

Prvi večer so nastopili sledeči zbori: Moški zbor Štmaver (G. Devetak), mešani zbor Pod lipo (N. Špehonja) iz Beneške Slovenije-Špetra, moški zbor Jezero iz Doberdoba (M. Pavlica), Sovodenjska dekleta (S. Pelicon), mešani zbor Štandrež (V. Pavio), ženski zbor G. Fauré iz Romansa (O. Dipiazza), mešani zbor Podgora (M. Špacapan), moški zbor Skala iz Gabrij (R. Konjedic), Obirski ženski kvintet s Koroske (J. Bole), mešani zbor Vrtojba (Z. Leban), dekliški zbor Alenka iz Števerjana (A. Černic) in mešani zbor Rupa-Peč (Z. Klanjšček).

V nedeljo popoldne pa so nastopili: mešani zbor Lojze Bratuž iz Gorice (S. Jericijo), moški zbor Soča iz Nove Gorice (M. Ciglič), mešani zbor Bilje-Orehovlje-Miren (A. Budin), moški zbor Mirko Filej iz Gorice (Z. Klanjšček), Višarski kvintet-Ukve (A.M. Missoni), moški zbor Fantje izpod Grmade (L. Kralj), mešani zbor Gruppo corale Tarvisio iz Trbiža (A.M. Missoni), moški zbor F.B. Sedej iz Števerjana (T. Tozon), dekliški zbor Devin (H. Antonič) in mešani zbor Hrast iz Doberdoba (H. Lavrenčič). Napovedovali sta Marlenka Žerjal in Katja Sfiligoj.

Oba večera je bila dvorana Katoliškega doma nabito polna ljubiteljev lepe pesmi in glasbe. V soboto je udeležence, nastopajoče in goste pozdravila prof. Franka Žgavec, tajnica Zveze slovenske katoliške prosvete, ki je organizator Cecilijanke, v nedeljo pa je prinesel pozdrav predsednik ZSKP dr. Damjan Paulin. Zborovske revije so se udeležili številni gostje, med njimi izvoljeni predstavniki ter predstavniki javnega političnega in kulturnega življenja. Poseben poudarek je na nedeljskem koncertu dala prisotnost prvega predsednika demokratične slovenske vlade Lojzeta Peterleta, ki je tudi s pozdravom in voščili nagovoril občinstvo.

Vsakoletna Cecilijanka pomeni nekak prerez letnega delovanja na-

ki »Menja« na 2. strani. Politični liniji navkljub pa bi moral Primorski dnevnik nekoliko bolj skrbeti za to, da bi njegovo poročanje ne bilo površno. Tega mnenja pa verjetno nismo samo mi, torej t.i. »klerikalci«, ampak tudi drugi, ki so ideološki liniji Primorskega dnevnika nekako bližji. Zdi se pa nam, da je to razmišljanje dejansko glas vpjročega v puščavi, saj se »vodilni« projektu »Primorski dnevnik Republika« za to verjetno ne bodo zmenili. Tako po bodo tudi sanje o »evropskem« vseslovenskem dnevniku samo - sanje.

Listnica uprave

Naša uprava je odprta vsak dan, razen ob sobotah in praznikih, od 9. ure do 12.30.

Cecilijanki

stopajočih pevskih zborov. Od prvotne prisotnosti izključno goriških skupin je potem revija prerasla v široko manifestacijo slovenskih zborov iz celotnega zamejstva v Italiji in Avstriji do same matične domovine. Prav tako se zadnja leta javljajo tudi posamezni italijanski zbori.

Lanska izdaja Cecilijanke je počastila našega velikega starega mojstra vokalne glasbe, ki je Jacobus Gallus. Letos smo se oddolžili dvema velikima goriškima oz. primorskima glasbenikoma - Vinku Vodopivcu in Mirku Fileju ob njunih okroglih obletnicah smrti. Zato je prav, da so imeli pevci na sporedu tudi njune skladbe. Žal tega niso naredili vsi zbori, saj je paleta skladb obeh avtorjev nedvomno zelo široka in za vse okuse in zmogljivosti. S tem se tudi okvirno zaključujejo proslave obeh glasbenikov, ki so v raznih oblikah in priredbah potekale skoraj skozi celo leto. Na Cecilijanki sta dva goriška zbor a z najstarejšim in umetniško bogatim delovanjem prejela Gallusovo listino s strani Pevske zveze Slovenije oz. ZKO. To sta dobila mešani zbor Lojze Bratuž ob štiridesetletnici obstoja in moški zbor Mirko Filej ob tridesetletnici. Obema iskreno čestitamo!

Pevska revija ni celovečeren koncert posameznega zbora, česar se seveda pevovodje in pevci zavedajo. Temu morajo tudi prilagoditi svoj repertoar, ki pa razumljivo odraža umetniško izbiro določenega zbora. Z izbiro avtorjev so posamezni zbori tudi pokazali podobo svoje dosežane stopnje pevske kulture. Jasno je, da tu ni prostora za podrobno naštevaje del, ki so jih predstavili zbori in njih analize. Res gre kot vedno za različno pripravljene in naštudirane zborovske skupine, ki si vsaka po svoje seveda prizadevajo po določenem uspehu. Tega pa — razumljivo — ne morejo doseči vsi v enaki stopnji. Poslušali smo zelo dobre, zadovoljive in povprečno pripravljene zборе. Vendar se lahko zatrdi, da je bila splošna raven letošnje Cecilijanke kar zadovoljivo dobra.

Naj zato Cecilijanka (letos je posrečeno padla prav na praznik sv. Cecilije - zavetnice glasbe) še naprej razvija in širi našo pesem in glasbo v kar se da plemenitem in idealnem poslanstvu, ki ga že od vsega začetka ima. Da bi ga še dolga leta opravljala za nas vse!

Pa še ob koncu »tehnična« pripomba: organizatorji naj bi ponovno uvedli prepotrebno pavzo na polovici koncertnega nastopa, saj ta koristi tako nastopajočim kot tudi publiki, ki ne more dolgo ure sedeti (ali stati) na določenem mestu.

a.b.

— »Bratje in sestre, prepoznajte čas, v katerem smo. Ura je že, da se zbudite iz spanja, zdaj je naše zveličanje bliže kakor takrat, ko smo vero sprejeli. Noč se je pomaknila naprej in dan se je približal.« (Mt 13, 11-12)

Katera noč? Kateri dan?

Noč, ki jo prinašajo dela teme (greh), in dan, ki ga naznanjajo dela luči (življenje po božji volji).

Te dni, ko se pripravljamo na spomin zgodovinskega prihoda Boga med nas, je pred nami možnost, ki se nam zdi kakor sen in je pri srcu vsem ljudem dobre volje. Da jo uresničimo, je potrebna čuječnost, ki ima za cilj »poslednje dni«, o katerih govori prerok Izaija, ko bo Gospod »sodil narode in delil pravico mnogim ljudstvom; dan miru, ko bodo ljudje »prekovali svoje meče v lemeže, ko narod ne bo več vzdignil meča zoper narod« in bo »volk prebival z jagnjetom«.

Možnost, ki postane resničnost, ko se človek odloči in stopi na pot evangelija. Zbuditi se mora iz spanja, zastrte oči izmiti površnosti in plitkosti, voljo osvoboditi brezbriznosti, nedoslednosti, duhovne lenobe in neodgovornosti, pozornost srca odvrti od skrbi za stvari tega sveta in očistiti roke umazanije sebičnosti in trenutnih užitkov: požrešnosti, popivanja, nečistosti, razuzdanosti, prepirljivosti in nevoščljivosti.

Na veliko žalost smo ljudje, podobno kot v Noetovih časih, premalo pozorni na znamenja in se ne menimo za bližino »potopa«: jedli so, pili, se ženili in se možile, piše apostol Levi-Matej ter pri tem pozabljali na minljivost zemeljskega in neminljivost večnosti.

Te dni se moramo zopet soočiti z zahtevo, da se odpovemo poželenju mesa in si oblečemo Gospoda Jezusa. To je pravzaprav namen učlovečenja božjega Sina na bližnji Božič. Medtem ko je on oblekel našo človeško naravo, smo mi poklicani, da si oblečemo novega človeka, ker smo staremu umrli in je sedaj naše življenje skrito v Bogu (prim. Kol 3, 3).

Sveti Avguštin nam priporoča, naj se ne upiramo prvemu adventu, da se ne bomo bali drugega.

MILAN NEMAC

OD TU IN TAM

Katoličani v Južni Koreji

Po zadnjem ljudskem štetju (1991) je v Južni Koreji skoro tri milijone katoličanov na 43 milijonov prebivalcev. V enem letu so imeli 173 tisoč krstov. Ena tretjina katoličanov živi v škofiji Seul; imajo 5.800 redovnic, 1869 duhovnikov, 17 škofov in 1 kardinala. Skoro vsi so domačini. Lepo je število bogoslovcev 1775.

23 strank

Na volitvah v Sloveniji v nedeljo, 6. decembra, bo nastopilo 23 strank, ki morajo izvoliti 90 poslancev; za predsednika republike se je prijavilo osem kandidatov. Volilci bodo torej imeli kaj izbirati, saj je videti, da je izredno veliko število nadebudnih voditeljev naroda.

Cetinje znova glavno mesto Črne Gore

Največje mesto v Črni Gori je Podgorica, prej Titograd. Do nedavna je bilo tudi glavno mesto republike Črna Gora, sedaj pa so staroslavno Cetinje znova proglasili za glavno mesto Črne Gore, Podgorica pa ostane upravno središče.

Cetinje je bilo v vsej pretekli zgodovini središče Črne Gore in so v njem prebivali črnogorski knezi. Tam je živel in je pokopan tudi knez pesnik Petar Petrović Njegoš, tam se je rodila tudi zadnja italijanska kraljica Helena.

Štirideset let pri gledališkem delu

Toliko let že posveča svoje moči gledališki umetnosti Mira Sardoč. V Kulturnem domu v Trstu se bodo spomnili tega jubileja v petek, 27. novembra 1992, ob 20.30 s premiero Češnjevca vrta A.P. Čehova v režiji Borisa Kobala. Srečanje z jubilatko bo po predstavi.

Amerika se malo zanima za Afriko

Do tega sklepa je prišel Jimmy Carter, nekdanji predsednik Združenih držav, ki je sedaj star 68 let. Doslej je bil edini ameriški predsednik, ki je obiskal Afriko.

GORIŠKA MOHORJEVA DRUŽBA napoveduje svojo letošnjo knjižno zbirko:

1. **Koledar 1993** - zbornik o preteklem in sedanjem dogajanju med nami, eseji in članki o gospodarskih, kulturnih in znanstvenih vprašanjih ter delovanju naših društev.
2. **Vinko Beličič - Leto odmrznitve**. Literarno pričevanje o političnem dogajanju v Sloveniji in osebna doživetja umetnika, ki se je po skoraj pol stoletja ponovno vrnil domov in našel nov svet.
3. **Andrej Prebil - Aravkanija**. Pričevanja slov. lazarista, ki deluje med Indijanci Mapuče v Čilu. Knjigo izdajamo ob 500-letnici odkritja Amerike.
4. **Alojzij Novak - Črniška kronika**. Gre za dragocen dokument o zgodovini Vipavske doline in Goriške v letih druge svetovne vojne in po njej. Knjigo je za zbirko Naše korenine pripravil zgodovinar mag. Boris Mlakar. Opremil jo je s tehtno študijo in bogatim aparatom opomb.
5. **Primorski slovenski biografski leksikon** - 18. snopič. Delo urejuje prof. Martin Jevnikar. V tem snopiču se konča redni del tega dragocenega enciklopedičnega dela in se začnejo Dodatki vse do prvih gesel osebnosti z začetnima črkama Br.

V pravo demokracijo

Nekje sem bral poziv, naj se naši ljudje jasno zavejo svojega stanja, da bodo znali odločno odgovoriti ob kritičnih trenutkih v korist in blagor svojega naroda. Tak odločen trenutek bodo prav gotovo bodoče decembrske volitve v Sloveniji.

Ne pozabimo, da Slovenija ni še demokratska država v pravem pomenu besede, kjer se vsak svoboden in pameten državljan odloča za blagor domovine in ne sebe. V »Družini« sem bral, da to, kar se dogaja v Sloveniji, odkar je svobodna država, ni demokracija, ampak demokracija, kar pomeni, da ureditev države, zlasti po miselnosti rdečih politikov, ki še vedno zasedajo mesta, ki so jih imeli pod komunizmom, je le neka zmes demokracije in komunizma. Izjavljajo se za demokrate, a so po duhu še vedno sužnji 45-letnega gospodstva komunistične partije.

Če želimo, da bi bila Slovenija prava demokratična država, kot se razglašajo, jo je treba spremeniti, prenoviti. Pretehtati je treba vse stanje in dogajanje po merilih pravičnosti in moralnosti. Dokler tega ne bo, ne bo prave demokracije. Iztrgati je treba iz src, tudi vernih ljudi, ostanke prejšnjega režima. Komunistem je naredil vse, da bi zasejal v srca občutke moralne neodgovornosti in brezbrčnosti.

Današnji slovenski človek v veliki večini potrebuje resne vzgoje za demokracijo, treba je sprejeti v celoti vse človečanske pravice, ki so osnova vsega bitja in žitja.

Te pravice izhajajo iz temeljne moralne ustave, ki jo je Bog razglasil na gori Sinaj v desetih božjih zapovedih. Vse pravo javno in zasebno človeško življenje temelji na njih in so tudi osnovni pogoj za mirno in srečno življenje posameznih državljanov in držav samih.

Današnje dogajanje nas lahko o tem prepriča. Kako lepo bi bilo, če bi se ljudje držali 5. božje zapovedi »Ne ubijaj«. Varnost življenja bi stalno kraljevala na zemlji. Tako pa teče kri po cestah zaradi neodgovornosti vozačev; po bojnih poljih, kjer vlada egoizem in sovraštvo; ob revolucijah, kjer je vodilo ideološka ali rasna pripadnost; v bolnicah, kjer se ubijajo nerojeni otroci itd. Vsega tega bi ne bilo ob spoštovanju 5. božje zapovedi.

Če bi vladala strpnost in razumevanje, bi ne bilo v Sloveniji ob volitvah toliko strank, ki javno življenje le hromijo. Dva milijonski narod, kot je naš, bi gotovo lepše uspeval, ko bi na volive šli dve ali tri stranke in ne cela vrsta skupin, ki si le nasprotujejo, namesto da bi jim bil pred očmi resnični skupni blagor in ne le hrepenenje po oblasti. Če bi se zavedali izreka: »Pamet je boljša kot Žamet«, bi gotovo bolje v vsem ravnali. In bilo bi konec demokracije, nastopila bi prava demokracija.

m.c.

OBČINA GORICA

SVET SLOVENSkih ORGANIZACIJ DEŽELE FURLANIJE-JULIJSKE KRAJINE

v sodelovanju z goriškim solidarnostnim odborom
in z agencijo za Gorico in Trst
A. MONDADORI - Nicola Miriello

UMETNOST V DUHU SOLIDARNOSTI IN MIRU

PREGLED SODOBNE MEDNARODNE LIKOVNE UMETNOSTI umetnikov

GUTTUSO, DALÍ, GUIDI, FRAI, HARITONOV, WEITZEN,
BRINDISI, FIUME, CASSINARI, MIGNECO, ROCCA,
TRECCANI, BORELLI, DE ROSA, KOSIČ, BOSSONE,
FACCINCANI, FARINELLI, RIZZO, FARÉ, GONZAGA, FIORE,
AZZINARI

Galerija KATOLIŠKA KNJIGARNA
GORICA

Travnik, 25 - tel. 531407
od 28.11.1992
do 30.12.1992

Urnik trgovine

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Štiridesetletnica gledališkega dela Mire Sardoč

Anton Pavlovič Čehov

ČEŠNJEV VRT

Režija Boris Kobal

Premiera	v petek,	27. novembra, ob 20.30 - Abonma RED A
Ponovitev:	v soboto,	28. novembra, ob 20.30 - Abonma RED B
	v nedeljo,	29. novembra, ob 16.00 - Abonma RED C
	v torek,	1. decembra, ob 16.00 - Abonma RED H
	v sredo,	2. decembra, ob 20.30 - Abonma RED D
	v četrtek,	3. decembra, ob 20.30 - Abonma RED E
	v petek,	4. decembra, ob 20.00 - Izven abonmaja
	v soboto,	5. decembra, ob 20.30 - Abonma RED F
	v torek,	8. decembra, ob 16.00 - Abonma RED G

Bobby Fischer ponovno svetovni prvak v šahu

Dvoboj z Borisom Spaskym, ki je po rodu Rus, a ima sedaj francosko državljanstvo, je bil v letoviškem kraju Črne Gore ob Jadranskem morju. Pred 20 leti je bil dvoboj med njima na Islandiji. Tudi takrat je premočno zmagal Bobby Fischer.

Slovinci v Stuttgartu

V nedeljo, 15. avgusta, je slovensko »Kulturno društvo Slovenija Stuttgart« priredilo aktualno predavanje prof. dr. Marka Dvoraka iz Ulma s temo »Čer našega razvoja«, katerega se je udeležilo okrog 100 rojakov. Ob tej priliki so navzoči sprejeli naslednjo resolucijo in jo poslali Zveznemu kanclerju Kohlu, ministrskemu predsedniku Teufflu v deželi Baden-Württemberg, in časopisju:

Glasi se:

»Ob priliki predavanja prof. dr. Marka Dvoraka iz Ulma o prognozi potrebnega bodočega razvoja v svetu in posebej v Sloveniji, ki naj služi posamezniku in skupnosti narodov, ki ga je priredilo Kulturno društvo Slovenija Stuttgart, izražamo svojo solidarnost s prizadevanji nemškega političnega vodstva, socialnih, cerkvenih, družbenih ustanov in velike večine nemškega naroda, da se distancirajo od večanja sovražnosti proti tujcem in od vseh ekstremističnih gibanj z desne ali leve strani ter jih obsojajo.

Pozdravljamo vsako pobudo za mirno sožitje vseh prebivalcev Nemčije, ker more le ta pot voditi v varno bodočnost za vse.«

Zaključil se je republikanski kongres

V mestecu Marina di Carrara v Toskani se je zaključil vsedrjavni kongres italijanske republikanske stranke. Na njem je imel glavno politično poročilo tajnik La Malfa, ki je tudi potrdil stališče PRI, da ne stopi v kako štiristransko vlado. Na kongresu so tudi nastopili skoraj vsi glavni predstavniki strank. Večje kritike na račun La Malfa je na kongresu iznesel nekdanji predsednik stranke Visentini. Novega tajnika bo izvolil prvi državni svet PRI; kaže, da bo spet izvoljen La Malfa. Ta je na kongresu med drugim predlagal neposredno izvolitev predsednika vlade s strani volivcev.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Zora Tavčar

PTICE NOČNEGA VRTA

Režija Mario Uršič

Pravljica za otroke

V nedeljo, 29. novembra, ob 11. uri

kamenčki

Oh, moj Bog

Novi Primorski dnevnik je kar prikupen in zanimiv. Veliko strani ima, precej je v njem napisanega in tudi barvne slike ima. Človek ugotavlja, kakšno smer je ubral ali bo ubral. Vsekakor bi rad vsem bralcem ustregel. Kaže pa, da ne bo tako.

Vznemirilo me je, skoraj ujezilo, ko sem opazil, da ne zna (ali noče) ločiti med »Bogom« in »bogom«, med »Cerkvijo« in »cerkvijo«.

V članku, ki ga je objavil pred dnevi, piše, da Slovinci »bolj zaupamo bankam pa cerkvi (z malo začetnico) in najvišjim organom slovenske države.« In Slovinci (so) rezervirani do politike in do boga« (zopet z malo). Slovinci zaupajo torej »bogu« le - majhen odstotek.

Če se ne motim, je Bog oseba, bog pa malik; cerkev stavba, Cerkve pa verska skupnost ali družba.

Potem pa pravijo, da verouk ni potreben!

I.šk.

Pričevati

Iz mašne homilije tržaškega g. škofa za hvaležnico v stolnici sv. Justa, 15. nov. 92 ob 16. uri

Danes se zahvaljujemo gospodu za delo človeških rok in za sadove zemlje... Zahvalo je treba postaviti v realnost naših dni. To pomeni, da se iskrena in topla zahvala uresničuje v splošnem sprejemanju odgovornosti.... Z zaupanjem se obračamo na božjo dobrohotnost, naj nam naklanja obilnost materialnih darov, ki so potrebni za življenje, naj ohranja kmete ter vsakega delavca pri dobrem zdravju, naj nakloni življenjsko gotovost in dneve miru....

Toda vera in pripadnost Cerkvi nas silita, da odgovarjamo božji ljubezni tako, da posnemamo Njega, ki v Kristusu ljubi vsakega izmed nas in vse človeštvo. Ta vmesni čas, ki nas pripravlja na onega, večnega, je njiva, katero je treba sejati s polnimi rokami ljubezen, pravičnosti in mir, ki izvirajo od našega Odrešenika in njegovega Svetega Duha za rešenje sveta.

Škof Lorenzo Belloni

DOLŽNOST PRIČEVANJA

Pričevanje, ki ga moramo pokazati, je »novo življenje«, ki je v nas po krstu. »Novo« pomeni, da je različno od tistega, ki nam ga ponuja svet: rešuje nas malikov, očistuje nas zla, ki nas skuša in nas vara, polno je usmiljenja, optimizma, upanja. Bog nam poklanja samega sebe in poklicani smo, da živimo njegovo življenje: »Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče« (Mt 5,48).

Gre namreč za bistveno in odločilno dolžnost vernika po meri njegove polne zrelosti v Kristusu. Kako naj to dosežemo? Odgovarja nam sam Gospod: »Večno življenje pa je v tem, da spoznajo tebe, edinega pravega Boga, in katerega si poslal, Jezusa Kristusa« (Jn 17,3).

Tako nam je nakazal pot: »spoznati«. Spoznati in posredovati to spoznanje drugim je obvezna pot za širjenje evangelija: so edina vrata vredna človeka, po katerih more božja resnica priti do nas samih in do drugih; je neobhodno sredstvo, da postane uspešna evangelizacija, kateheza, verski pouk in krščanska formacija. Ne moremo pričevati, če si nismo prej na jasnem, kaj moramo pričevati!

ŠKOFIJSKI NAČRT

Ravno zato vztraja naša škofija pri potrebi kateheze za mladino in odrasle... Obračun, ki je bil letos podan, je prikazal naš položaj pod tem vidikom. Po vseh sedanjih pobudah desegamo štiri odstotke naše mladine in odraslih. Ugotovitev je jasna in ne pušča dvomov, da je potreben na tem polju ves napor s strani občestev in še posebej župnijskih občestev.

Potrebno je, da pokažem na razloge te prvenstvene in neobhodne dolžnosti. Razmislimo nekoliko skupaj. Človek je lačen in žejen spoznanja glede sebe, glede tega, kar resnično je, glede smisla in cilja svojega življenja. Morala, hrbenca njegovega dostojanstva, zahteva, da je svoboden. Toda samo resnica nas osvobaja. Človeški odnosi, socialno sožitje, graditev pravičnosti in miru, civilizacije, napredek in spremembe, delo samo, izdelki in dobrine predpostavljajo oceno kvalitete, ki je osnovana na absolutni in nespremenljivih načelih.

Prevladajoča kultura je obolela za smrtonosno boleznijo: meja med dobrim in zlim ni več jasna in gotova; vrednota življenja in dostojanstvo osebe zavisita od samovolje posameznika; zgleda, da naj bi bil višek svobode v tem, da vsakdo misli, kar hoče in da spoštuje vsako idejo, tudi kadar ta zagovarja preobrat in uničenje, anarhijo in kaos.

Sodobni človek in naši someščani pričakujejo, mogoče podzavestno, da bi bili rešeni tega stanja zmedenosti, dvoličnosti in neizogibnega razsula. Božja ljubezen, ki napolnjuje naša srca, nas mora približati sočloveku, da mu pomagamo rešiti se meglenosti in teme ter vstopiti k luči, da zmore tako odgovorno urejati svoje življenje, družbo in zgodovino.

ODLOČNOST, EDINOST, DEJAVNOST

Ne zapravljajmo časa! Treba se je odločiti, združiti moči in vztrajati. Upam si celo reči, da more vse ostalo preiti na drugo mesto. Vsi moramo s trdno odločnostjo usmeriti svoje delovanje na neprekinjeno katehezo naše mladine in zrelih ljudi.

Potreben bo čas in potrpljenje. Glavno je, da začnemo. Nima pomena, če nas bo malo. Z vztrajnim pogumom in potrebno postopnostjo se je treba privaditi, da sežemo po božji besedi in cerkvenem nauku. Nadaljujemo nato s sistematičnim poglobljanjem in skupinskim usklajevanjem ter zaključimo z uresničevanjem v vsakdanjem življenju.

Razkrižje pred Vatikanom

Poročali smo že, da se je v Rim podala posebna delegacija prebivalcev Razkrižja, da seznanijo rimske kongregacije o stanju v tej župniji in z zahtevami prebivalcev, da imajo liturgijo v slovenskem jeziku in pa da pridejo pod mariborsko škofijo. V Rimu so se srečali s škofom Krambergerjem, ki je tiste dni bil skupaj z drugimi slovenskimi škofi na obisku v Vatikanu. Srečali so se tudi z vrhovno predstojnico Hčera Marije Pomočnice (Maria Ausiliatrice). Ta je razumela težave v Razkrižju in dovolila, da s. Vida Žabot dalje poučuje verouk v župniji. Sprejel jih je tudi slovenski poslanik pri Sv. Sedežu Štefan Falež.

Zaprosili so srečanje tudi z zagrebškim pomožnim škofom Kokšo. Toda ta jih ni hotel sprejeti, dejal jim je pa, da je to zadeva kardinala Kuhariča, in opozoril, da Razkrižje že 800 let spada pod zagrebško škofijo.

Ob spominu na dobrega moža

Viktor Prašnik

Te dni smo obhajali spomin dveh dobrih oseb, prvi je Viktor Prašnik, druga pa Zora Piščanc.

Viktor je omahnil na delu za Katoški glas. Kakor običajno je bil na upravi in delal za naslednjo številko, ko je nenadoma omahnil zadet od srčne kapi. Še isti dan pred polnočjo je odšel k Bogu (21. nov. 1987).

Vsi, ki smo ga poznali, moramo priznati: Bil je res dober človek. Bil je brez očeta in morda prav to ga je še bolj spodbujalo k dobroti. Kot krojač si je služil vsakdanji kruh, tudi za mater, ki je iz Cerknega prišla po vojni za njim v Gorico. Toda bolj kot za šivanko je delal za druge. Spominjam se ga, kako je živel po vojni na Placuti, s sestrama pokojnega Venceslava Beleta. Obe sta bili revni, saj pokojnine takrat ženske še niso poznale. Pokojni brat jima tudi ni zapustil kake bogatije. Viktor je z njima živel, kakor da bi bili njegovi sestri.

A so še drugi, ki bi lahko pričali o Viktorjevem dobrem srcu.

Toda razdajal se je na vse strani,

za kulturo, za petje, za cerkev. Bog mu je dal številne darove, ki jih je kot zvesti služabnik vse modro uporabljal. Pel je pri vseh zborih v Gorici, pri mešanem prof. M. Fileja, pozneje pri moškem. Vsako nedeljo je hodil v stolnico pet pri prvi maši skupaj z dekliskim zborom Marijine družbe in to vsako nedeljo do smrti. Tako smo imeli »mešan« zbor, saj mu je pomagal kot basist Franc Podobnih.

Njegova maša pa je bila ob 9. uri na Travniku. Tudi tam ni manjkal nobeno nedeljo.

Med obema vojnama je spadal v skupino mož in fantov, ki so se skrivaj zbirali na Sv. Višarjah in drugod ob naših tedanjih možeh prof. Bernardiku, dr. Janku Kralju, dr. A. Kacinu.

Že takrat je vzljubil prosvetno delo, kateremu je po vojni posvetil največ moči. Pri fantovski Mar. kongregaciji je pod vodstvom pok. Mirka Mazora bil predsednik. Z njo je nastopal na odru Marijinega doma na Placuti, pa tudi s prosvetnim društvom, ki je prav tako tam nastopal. Bil je rojen igalec. Toda ni samo igral in pel, za prosveto je tudi delal kot odbornik goriškega prosvetnega društva in je nazadnje bil tudi njegov predsednik.

Pa kdo poreče: To je zgodovina, danes so drugačni časi. Seveda je to zgodovina, toda od zgodovine se lahko tudi kaj naučimo, ob zgledu drugih se lahko sami za kaj navdušimo. Pri Viktorju predvsem to: Uporabi talente, ki si jih od Boga prejel. Uporabi jih ne zase, temveč za bližnjega, predvsem za svoje ljudstvo in za božjo stvar. V tem nam je bil Viktor vsem v zgled, zato je prav, da se ga ob peti obletnici smrti hvaležno spomnimo.

Stari prijatelj

Zora Piščanc

Njiva ubogih

Če hočete starega Šimna presenetiti pri počitku, se morate po zdravi Mariji povspeti prav do njegove hiše na gričku. Majhen in upognjen, s snežnobelimi lasmi, ki mu kronajo razorano čelo, sedi na pragu in kadi iz svoje pipe.

Drugače pa je ves dan na delu, ali na svoji njivi ali pri sosedih.

Šimen ne dela zase. Sam je na svetu in je z malim zadovoljen. Ves svoj pridelek razdeli med uboge.

»Moja njiva je sedaj njiva ubogih,« ima navado reči. »Sedaj, da, zakaj nekoč je bila ta njiva njegova, Martina in Pavlova.«

Marta, njegova žena, je bila sveža in dobra kot gorski studenec, sin Pavle pa mlad in močan kot hrast, Bog mu je oba vzel.

Dobro se jih spominjajo reveži, ki trkajo na vrata njegove hiše. Spominjajo se tudi, da stari Šimen takrat nikakor ni bil radodaren kot sedaj. Ni bil sicer hudoben, a stiskač do skrajnosti. Delal je za tri in nič slabega bi v tem ne bilo, če bi ne obževal denarja in svojega imetja. Poln samozavesti in tudi prevzetnosti je zaničeval reveže kot ljudi, ki svojih moči ne znajo uporabljati. Z lenuhi in delomrzneži jih je psoval, pa če tudi so bili stari in pohabljeni.

»Kako naj vendar delajo nesrečneži?« jih je zagovarjala dobra žena Marta, ki je molče trpela zaradi moževe skoposti.

Zora Piščanc

Poleg Viktorja Prašnika se te dni spominjamo tudi pok. Zore Piščanc. Umrla je pred tremi leti, 23. novembra. Njej v spomin objavljamo črtico Njiva ubogih, ki jo je objavila v Vijolici, glasilu Gor. Mar. družbe leta 1949. Govori o dobrem možu, saj je Zora Piščanc v svojih povestih slikala le dobre ljudi, ali vsaj take, ki so postali dobri. Koroška Nedelja že celo leto objavlja njeno povest Most čez ocean. Tudi sam riše dobre ljudi, ki jih je na svetu vedno premalo. (Ured.)

»Preje bi si bili kaj prislužili,« je ugovarjal Šimen, »tudi oni so bili nekoč mladi in zdravi.«

Neke noči je njegova žena nenadoma izdihnila ob njegovi strani. Drgetajoč stok, kratko hropenje in bila je mrtva. Šimna je njena smrt pretresla do dna in ga vrgla iz ravnovesja. Zdelo se mu je, kot da se

Ali so framasoni v Sloveniji na pohodu?

La Vita Cattolica (14. nov.) objavlja intervju s Sergijem Tripanijem, tajnikom tržaške KD. V članku piše med drugim »Dr. Rupel, zunanji minister v Ljubljani, ni nikoli zanimal, da je framacon. Katoličan Peterle je bil izrinjen ob oblasti. Stara nomenklatura, pod novo masko, se je vsedla v vrhovih Slovenije...«

Tako italijanski tržaški politik. Tu se poraja sum, da si hočejo framasoni na prihodnjih volitvah utrditi oblast v Slovenije. Pri tem naj jim pomaga tudi Primorski dnevnik.

(r+r)

Medškofijsko bogoslovje v Vidmu

V Vidmu v Castellerio so danes zbrani bogoslovci iz treh škofij: Videm, Gorica, Trst. Vseh bogoslovcev je 37, in sicer Videm 15, Trst 12, Gorica 10. Razdeljeni so v šest letnikov, kolikor danes traja teološki študij. Zadnji, šesti letnik, tržaški teologi preživijo doma v tržaškem bogoslovju.

Ker so bogoslovci iz treh škofij, so tudi predstojni iz treh škofij. Rektor je Videmčan msgr. Emidio Goi, Videmčan je tudi spiritual don Marco Del Fabro, vicedirektor je tržaški duhovnik don Antonio Bortuzzo, ravnatelj teološke šole je Goričan don Giorgio Giordani. Bogoslovci se kar dobro počutijo, saj končno niso daleč od doma in imajo priložnost spoznavati tudi realnost v sosednjih škofijah.

Podobno je bilo nekoč v Gorici. V goriškem centralnem bogoslovju so študirali bogoslovci iz štirih škofij: Gorica, Trst, Poreč, Krk. Tudi predstojniki so bili iz omenjenih škofij. Bogoslovje je kar dobro delovalo, dokler ni vtaknil prste vanje fašistični režim in njemu vdani predstojniki. V Vidmu te nevarnosti ni.

pogreza v strašen, teman prepad, v prepad obupa. Zavedel se je šele tedaj, ko je videl pred seboj drobno ročico sinka Pavla, ki ga je prosil kruha. In Šimen se je spet oklenil življenja in dela za Pavla.

Pavel je rasel raven in močan kot smreka. Dobrota je sijala iz njegovih vedno nasmejanih oči: niti sence pohlepa ni bilo v njih. V vasi se ga še spominjajo, kako je nosil bandero pri procesiji Velike noči in presv. Reš. Telesa.

Ko mu je bilo dvajset let, so ga vzeli k vojakom. Kmalu nato je izbruhnila vojna.

Ubogi Šimen! Lahko si je predstavljati njegovo bolečino in trepet. Pavel je zanj pomenil vse. Z mrzlično nestrpnostjo je pričakoval, da mu pismonoša prinese sinovo pismo, pisano z okorno, negotovo pisavo. Dokler mu ga gospod župnik ni prečital, ni našel obstanka ne miru nikjer.

»Šimen, pogum!« ga je tolažil župnik, »Pavel se bo vrnil in vse bo spet dobro. Predvsem molite in darujete ubogajme, da bo Gospod z vami zadovoljen. Doslej, Šimen, ste bili preveč navezani na svoj denar.«

Šimen je premišljeval župnikove besede in prišel do zaključka, da ima župnik prav. Da, preveč trd in neumljen je bil do ubogih. Zato ga mogoče Bog sedaj kaznuje. Kaj pa, če se njegov Pavel več ne vrne? Zakaj je potem sploh delal in se trudil, zakaj grabil denar na kup? Spremeniti hoče svoje življenje in s tem mogoče ganiti božje usmiljenje.

Njegova sosedja, vdova s štirimi

BRALCI PIŠEJO

Kaj se godi na Radiu Trst A?

Že precej časa poslušalci te radijske postaje slišimo iz ust napovedovalcev neverjetne izraze. Zanje je Slovanski Brod isto kot Slavonski Brod; etično čiščenje je enako etničnemu čiščenju; upočastitev jim pomeni upočasnitev.

Med drugim smo iz neke reportaže po Avstriji zvedeli, da deželna vlada v Salzburgu ima poleg odbornikov in drugih funkcionarjev tudi dva svetnika (mišljeno je bilo seveda svetnika).

In še vrsto podobnih cvetk nam servirajo že kar zjutraj zgodaj namesto bele kave, ter jih nato ves dan ponavljajo ob pogreth poročilih.

Z drugimi besedami je to nepoznanje našega jezika in raznih pojmov, ki so lastni našemu besednemu izrazju, ter nemarnost. Saj se lahko marsikomu kaj ponesreči, vendar je tega na Radiu Trst A v zadnjem času le preveč.

Menda si napovedovalci mislijo, da je za poslušalce pač vseeno, kaj in kako povedo ali naglasijo določene izraze. Ne potrudijo se niti, da bi rekli »Popravljam«. Naj se zavedajo, da je to njihov plačani poklic in ne prostovoljno oziroma zastojnsko delo.

Zato pričakujemo, da vodstvo odseka poseže v te nepravilnosti in pošlje takšno napovedovalko ali napovedovalca v dodatno šolo, da bo vedel, kako se tej reči streže.

Poslušalci imamo pravico, da z radija slišimo vsaj dober jezik, če je že vsebina pogosto skrupucana, neresna; da ne rečem včasih tudi tendenciozna. Pa brez posebne zamere!

O.-n.

Koledarji in svetniki

Sedaj je čas, ko se od vseh strani ponujajo koledarji za leto 1993. Ti koledarji so raznih vrst in oblik. Pa ne samo to. Razlikujejo se tudi po številu in imenih svetnikov, ki jih omenjajo. Marsikoga to moti.

Po zadnjem koncilu so določili za celotno Cerkev koledar, ki ga morajo vsi upoštevati. Iz koledarja so črtali precej svetnikov, ki nimajo zgodovinske podlage ali ki nimajo za nekatere dežele posebne važnosti. Za druge so spremenili spominski dan, ki naj odgovorja po možnosti dnevu njihove smrti. Prepustili so pa škofijam ali redovnim skupnostim pravico, da vstavijo v koledar svoje svetnike, ki so jim blizu ali ki so v kraju upoštevani. Sedaj ima skoraj vsaka škofija ali dežela in redovna skupnost (jezuiti, frančiškani itd.) svoj koledar. Tako imamo razliko med cerkvenim koledarjem v Italiji in onim v Sloveniji, med celovškimi in tržaškimi. Razlika je tudi med prazniki, npr. Vnebohod, Sv. Rešnje telo in kri: eni ju praznujejo v četrtek, drugi v nedeljo. Morda gre le za majhne razlike, a so zelo vidne.

Smatral sem za potrebno, da vas o tem opozorim, ker se že več let ukvarjam s cerkvenim koledarjem in ga pripravljam za Goriško Mohorjevo družbo in za Naš koledar, ki ga izdaja Duhovska zveza. Ta dva koledarja se ozirata na tržaško, goriško in videmsko škofijo ter na škofije v Sloveniji.

Lojze Škerl

Razstava razglednic in fotografij:

SOŠKA FRONTA

in slikarska razstava na temo:

»KRAS«

Razstavljata: Andrej Kosič in Renzo Moreu

Doberdob, župnijska dvorana, od 15. do 30.11.1992

je odvil in počasi jemal iz njega stvar za stvarjo: knjige, male spominke, obleko. Z ljubeznijo jih je obračal v svojih rokah, izbrisal kak madež, pogladil upognjeno stran. Tedaj je začutil v svoji notranjosti neko do sedaj nepoznano ganjenost in nežnost. Orosile so se mu oči in spoznal je, da čustvo, ki ga je do sedaj nosil globoko v srcu, ni bila žalost, ampak le užaljenost in jeza. Na dnu paketa je našel pismo. Bilo je Pavlovo, ki ga je mogoče pisal ranjen, umirajoč. Pobožno ga je nesel k ustnicam in ga poljubil. Nato ga je skrbno vložil v žep, vzel klobuk in se napotil v vas. Upehan je prispel v župnišče. Gospod župnik mu je ponudil stol in ga sočutno pogledal. Šimen mu je vročil pismo:

»Pavlovo je, gospod župnik.«

Župnik si je nadel naočnike in čital:

»...Zadnje prošnje imam do vas, oče, prošnje, ki mi je vedno ležala na srcu, a se je nisem upal izreči. Poskušajte biti dober do ubogih, boljši kot v preteklosti. Bog ne mara skopih ljudi. Kar se mojega denarja tiče, dajte polovico naši sosedji vdovi, drugo polovico pa za svete maše. Dajte moj plašč Boletovemu Blažu, ki je bolan in si ga ne more preskrbeti. Dajte še...«

Stari Šimen joče. Solze se leskečejo na otrdeli koži lic, on pa jih ne čuti.

Le jokaj, stari Šimen! Solze bodo izbrisale tvoj slednji madež in odprle se ti bodo oči, da boš spoznal vso blaženost, ki jo prinaša usmiljenje.

Zora Piščanc

Iz življenja župnije Repentabor

Leto se počasi nagiba h kraju. Sadovi zemlje so že pospravljeni in polja se pripravljajo na zimski počitek. Tudi človek se v teh dneh vse bolj ozira na prehojeno leto in dela račune.

Mnogo dejavnosti in dogodkov je zaznamovalo v tem letu župnijo Repentabor. Med njimi so praznovanja in delovanja, ki se ritmično ponavljajo v vsakem letu, in so dogodki, ki so enkratni, ki dajo svoj pečat in so neponovljivi.

Skoraj ni našega človeka s Tržaškega, ki ne bi bil v zadnjih letih ob priliki Velikega Šmarna na Repentaboru. Prvo sveto obhajilo je poleg domačih ljudi privabilo mnogo sorodnikov iz drugih župnij. Tudi nekatere kulturne prireditve so bile povod, da je marsikdo prišel v naš kraj. Naj posebej omenim gostovanje cerkvenega pevskega zbora iz župnije Rakovnik z opereto »Pri belem konjičku«.

Štiridnevni romarski izlet v deželo Karla Boromejskega ob jezeru Maggiore je duhovno in kulturno bogatil tako mlajše in starejše. Srečanja za starejše v Kulturnem centru na Colu pa so marsikomu preinesla prijetne trenutke v njihovo življenje.

Počitnice so bile v domeni mladih. Štiri skavtske skupine, od najmlajših do najstarejših, so del počitnic preživele zdravo in bogato pod šotori skupaj s svojimi sovrstniki s Tržaškega. Poleg tega so mladi imeli še več možnosti za zdrave počitnice tudi v organizaciji župnije kot pač vsako leto. Starejši so bili v času novoletnih in velikonočnih počitnic v Bohinju, v juliju so se odpravili na Triglav, v septembru pa so bili teden dni v Portorožu, najmlajši pa so bili prav tako pod vodstvom g. župnika v septembru v Trenti v vasi Soča.

Druga nedelja v oktobru bo kljub slabemu vremenu še dolgo odmevala v spominu ljudi. To je bil dan spomina in slovesa. Predvsem spomina in pogleda v preteklost. Župnija je slovesno odkrila doprsni kip bivšemu g. župniku Emilu Westru. In to

kljub temu, da ni bil ne politik, ne pesnik, ne znanstvenik. Bil je čisto navaden duhovnik. Čisto navadnemu duhovniku in samo duhovniku, ki se je izživel ob zaupanih mu ljudeh, pa se ponavadi ne postavljajo spomeniki.

Slovesno bogoslužje je vodil g. Ivan Florijanc, ki bo za leto dni nadomestil g. Bedenčiča, ki odhaja na študijsko izpopolnjevanje. Z njim so somaševali poleg domačega g. župnika še sobratje salezijanci iz Tržaške. Po končanem bogoslužju bi se moral celotni kulturni program ob priliki odkritja spomenika vršiti pred župnijskim domom. Zaradi slabega vremena pa smo ostali kar v cerkvi.

Kulturni program so popestrili domači zbori, kar trije: mešani, otroški in dekljska skupina. V govoru se je g. Bedenčič spomnil g. Westra in prebral posvetilo umetnika Evgena Gustina, ki pa zdaj živi v Breznici na Gorenjskem. Pred koncem je nepričakovano prof. Loredana Guštin v imenu župnije v svojem govoru občuteno izrazila besedo hvalečnosti in občutke župnije g. Bedenčiču, ki se je s to nedeljo tudi začasno poslovil od repentaborske župnije. Celotni slovesnosti sta prisostvovala tudi župan dr. Colja in podžupan g. Krizman ob množici župljanov in gostov z vse Tržaške. Ob zakuski in prijateljskem vzdušju se je slavje nadaljevalo še pozno v večer. Ob tej priliki so župljani preko pevskega zbora g. Bedenčiču izročili denarni prispevek kot znak hvalečnosti in podpore.

Župnija Repentabor, del tržaške stvarnosti, gre novim izzivom naproti. Čakajo jo nove naloge v skrbi za oznanjevanje poslanstva.

Prestop v klan v proseški Pečini

31. oktobra smo imeli tržaški skavti in skavtinja prestop v klan. Že vrsto let se sv. maša in obluba vršita v kaki kraški jami. Letos smo se odločili, da bomo prestop opravili v jami na Proseku, ki ji vaščani pravi-

MARIJIN DOM PRI SV. IVANU
ul. Brandesia, 27
Dr. Jerko Gržinčič
**Miklavž
prihaja**
mladinska spevoigra v treh dejanjih
Gost večera sv. Miklavž
Režija Adrijan Rustja
Dirigent Aljoša Tavčar
V nedeljo, 6. decembra 1992,
ob 11. in 17. uri

II. občni zbor društva SLOKAD

V nedeljo, 22. nov., je bil v Slomškovem domu v Bazovici II. občni zbor karitativnega društva SLOKAD. Ta hvalevredna ustanova, čigar duši sta od vsega začetka msgr. Marjan Živic, ki je tudi njen predsednik in g. Dora, deluje že od leta 1948. Glavni cilj tega neutrudljivega dela pa je vzgoja in pomoč naši mladini.

Predsednik je podal izčrpano poročilo o delovanju SLOKADA vseh teh let. Predstavljene so bile nove smerice in načrti, ki ne bodo lahki, toda s skupnim delom, dobro voljo in čim širšim sodelovanjem odbora in članov, se upa v njihovo uresničitev.

Sledili so pozdravi številnih gostov, razprava o poročilih, odobritev obračuna in proračuna, sprejem novih članov ter volitve novoizvoljenih organov.

Številna udeležba na občnem zboru priča, da poslanstvo SLOKADA ne sme zamreti, ampak dobiti novega zagona za nadaljnje delo.

O. Pečar

Največje pohujšanje za svet je razklanost med vero in življenjem.

jo Pečina. Jama stoji sredi vasi in že v starih časih so domačini imeli navado zahajati vanjo za Svečnico. Med drugo svetovno vojno pa so se Prosečani zatekali vanjo, ko je bila nevarnost zračnega napada in so ostajali v njej po cele dneve. Po končani vojni so se vaščani zaobljubili Materi božji, da ji bodo v notranjosti Pečine postavljali kip. Leto so minevala, na oblubo pa so vaščani pozabili in tudi tradicionalno zahajanje v Pečino za Svečnico je zamrlo. Letos pa smo po petinštiridesetih letih spet obudili tradicijo in postavili Marijin kip v notranjosti votline, ki ga je vaški župnik, pobudnik te zamisli, g. Bogatec, slovesno blagoslovil na Binkoštno nedeljo.

To kratko zgodovino Pečine je zbranim skavtom povedal sam domači župnik. Nato sta spregovorila Teo Kralj in Vera Tuta Ban, načelnik in načelnica slovenskih tržaških skavtov in skavtinja. Sledila je sv. maša, ki jo je daroval g. Franc Vončina, škofov vikar za Slovence na Tržaškem, razen tega pa tudi naš duhovni vodja. Pri tem velja poudariti to, da je bila prvič darovana maša v Pečini. Med mašo je bil obred obljub. Letos je v vejo roverjev in popotnic prestopilo kar devetnajst novincev. Po končani sv. maši smo pri tabornemu ognju še pozno v noč nadaljevali skavtsko srečanje.

Navihana antilopa

Državna kontrola nad cerkvenim premoženjem

V Italiji vlada nadzoruje cerkvene in druge juridične osebe pri nakupu nepremičnin, sprejemanju daril in dediščin. Za veljavnost je nujno vladno dovoljenje. Po zakonu iz leta 1985 je dajal dovoljenje državni poglavar. Prvega februarja 1991 je prišlo do spremembe. Dovoljenje je dajal notranji minister. Sedaj pa je nostranje ministrstvo pooblastilo prefekte, da dajejo odobrenje cerkvenim pravnim osebam (n. pr. župnijam) za vrednosti do 500 milijonov lir. Odlok ima veljavo od 1. septembra letos. To bo skrajšalo dolgotrajna čakanja in sitnosti.

TRST

Duhovni poklici

Slovenski katoličani na Tržaškem se dobro zavedamo, kako zelo primanjkujejo duhovni poklici. Vemo, da nam duhovniki, redovniki in redovnice prinašajo veliko duhovno bogastvo, da nam z molitvijo in delom pomagajo k duhovni rasti in nam kažejo pot v večno domovino. Zavedamo pa se tudi, da si jih moramo verniki izprositi od Boga.

V ta namen je Slovenska Vincencijeva konferenca že pred leti začela z mesečnimi mašami v eni ali drugi župniji v upanju, da bi tako pritegnila k molitvi čim več vernikov. Tudi Duhovska zveza je organizirala sv. maše za duhovne poklice. Na pobudo g. Jožeta Špeha in po dogovoru z dr. Lojzeto Škerlom smo se domenili tako, da bo odslej vsak prvi četrtek v mesecu sv. maša in kratka molitvena ura za vso škofijo v Barkovljah. Barkovljanska cerkev je lahko dosegljiva z avtobusi št. 6 ali 36, ki se ustavita pred cerkvijo. Novembra smo to pobožnost že imeli, prihodnja sv. maša in molitvena ura pa bo v četrtek, 3. decembra, ob 17.30.

Iskreno vabimo vernike iz vseh župnij, da pridejo ta dan goreče prosit Gospoda, naj pošlje čim več delavcev v svoj vinograd.

N.M.

Bazovica - Slomšek

192 let je 26. novembra minilo, kar je zagledal luč sveta Anton Martin Slomšek, veliki dobrotnik slovenskega naroda.

V Bazovici smo leta 1964 zgradili mladinski dom in ga poimenovali SLOMŠKOV DOM. Naj bo naš zavetnik in vzgojitelj. Njegovo življenjsko geslo »Vera bodi vam luč in materin jezik ključ do edino zveličavne omike« naj nam sveti in odpira vrata prave kulture.

Vsako leto smo priredili proslavo ob njegovem rojstnem dnevu.

V nedeljo, 29. novembra, bo v Bazovici Slomškova proslava. Začetek ob 17. uri.

Spored proslave: mladinski pevski zbor »Vesela pmlad« pod vodstvom F. Pohjača; slavnostni govornik bo pisatelj prof. Alojz Rebula; dijaki učiteljskega A.M. Slomšek iz Trsta.

Lepo vabimo k proslavi in k molitvi, da bi Cerkev kmalu razglasila Slomška za svetnika. Pred leti smo na Slomškovi proslavi poslali sv. očetu prošnjo za razglasitev s številnimi podpisi.

Mariji v spomin - ob pogrebu Marije Ban (župnija Opčine)

(9.11.1992)

Čutimo dolžnost, da se poklonimo spominu te skromne tihe žene, ki se je prav tako tiho, kot je bilo njeno življenje, poslovila od nas in pustila praznino v naši verski skupnosti. Hranila je v sebi pravi zaklad dobrote saj je kljub svojim skromnim denarnim dohodkom rada zmeraj prispevala za potrebne po svetu. Še posebno za težko preiskušene ljudi nekdanje Jugoslavije. Zmeraj je bila na tekočem, kar se je dogajalo v

svetu in ko je pustošila vodna stihija v Sloveniji, je priskočila na pomoč s svojimi darovi.

Pri njej nas je zmeraj presenečal njen pristni humor, njena miselna živahnost in spomin na dogodke, ljudi in razna že pozabljena imena domačij kot tudi domačih imen tega, kar nam še ostaja od naših zemljišč.

Ni ji bilo lahko, ko je izgubila starše, a še težje je postalo življenje, ko je izgubila oba brata in ostala popolnoma sama, a kljub temu ni klonila, ni se prepustila malodušju, ampak je po svoji moči bila v oporo drugim in vaški skupnosti; saj je tudi rada priskočila na pomoč ob večjih praznikih v vasi. S prijazno besedo in z nasmehom je tudi sogovorniku vlivala optimizem v nelahko vsakdanje življenje.

Naj ji bodo te vrstice in misli v spomin in nam vsem v oporo, da vztrajamo v dobrih delih do bližnjega in v opomin mladim za rast medsebojne ljubezni in upanja v jutrišnji dan, kot nam ga je kazala pokojna Marija Ban.

Naj ji jesensko živopisano listje krasi grob in zemlja domača naj ji bo lahka ponjava pri večnem počitku.

F.V.

Medškofijska kateheza

Kot že prejšnje leto nas tudi letos g. Jože Špeh po medškofijski katehezi vodi k zavedanju božjega, ki je v nas in okrog nas.

Vrši se vsako prvo sredo v mesecu, v ulici Donizetti 3 ob 19. uri. Prihodnje srečanje bo v sredo, 2. decembra.

Sv. Tomaž Akvinski je napisal, da »vsi naporci človeškega uma ne morejo izčrpano pojasniti bistva ene same muhe«. Seveda nam predavatelj ne bo govoril o naravoslovnih vedah, pač pa o neskončni božji modrosti in ljubezni, obseženi v sv. Pismu in ki je stvarstvo prepolno.

Polagoma se bo v nas naselila luč spoznanja, da je bistvo krščanstva v tem, da »ljubimo z ljubeznijo, s katero smo ljubljeni«. To pa ni vselej lahko, kajti - nebeško kraljestvo silo trpi in silni ga otemajajo - ! (Mt 11,12). Zato so večeri kateheze milostni večeri, kjer se nam v odprtem dialogu z govornikom daje priložnost, da v polnosti zaživimo božjo besedo, ki daje smisel vsakemu trenutku našega življenja.

Kdor bi si želel bolj intenzivnega doživetja sv. Pisma, ima možnost, da se oglasi v Barkovljah. G. Jože Špeh je na razpolago za katehezo vsak petek ob 17. uri.

Dobrodošli vsi ne glede na starost ali poklic.

F.V.

Zahvala

Župnijsko občestvo iz Nabržine izreka iskrene čestitke in priznanje moškemu zboru »Pro vox« z dirigentko T. Kuštrin in mešanemu zboru »Podgora« z dirigentom M. Špacapan za izredno lepo izvajanje pesmi pri Vodopivčevem koncertu v nedeljo, 15. novembra. Še mnogo takih nastopov!

Prav tako najlepša hvala g. V. Žerjalu za izčrpano predavanje o pravi veri, znamenju časov v luči evangelija in današnjih dogodkov. Lepa udeležba in dolg razgovor z družabnostjo je tudi priznanje in obenem vabilo za naslednje mesečno predavanje v sredo, 16. decembra.

SLOVENSKI CENTER ZA GLASBENO VZGOJO EMIL KOMEL
GLASBENA MATICA
GORICA

Koncertna sezona 1992/93

Katoliški dom - Nedelja, 29.11.1992, ob 17. uri

Marij Kogoj
Skladbe za zbor in scenska glasba V kraljestvu palčkov
Zbor Jakobus Gallus iz Trsta
Stojan Kuret, dirigent

Stolna cerkev - Nedelja, 20.12.1992

Concentus ottoni Arena di Verona
Silvio Micheli, dirigent
Purcell, Händel, Bach, Wagner, Tomasi

Kulturni dom - Petek, 12.2.1993

Dva klavirja Beatrice Zonta - Vesna Zuppin
Clementi, Schumann, Kogoj, Martinù, Lutoslawski, Gelmetti.

Cerkev sv. Ivana - Četrtek, 4.3.1993

Olivier Messiaen Quatour pour la Fin du Temps
Vera Belič, violina - Jure Jenko, klarinet - Andrej Petrač, violončelo
- Vladimir Mlinarič, klavir

Cerkev sv. Ignacija - Sobota, 27.3.1993

Georg Friedrich Händel Mesija, oratorij za soli, zbor in orkester
Veronika Fink, sopran - Bernarda Fink, alt - Branko Robinšak, tenor - Marko Fink, bas
Slovenski komorni zbor - Slovenski komorni orkester
Mirko Cuderman, dirigent

Kulturni dom - Sreda, 7.4.1993

Solisti Filharmonije iz Minska
Jurij Likin, oboa - Sergej Gromov, violina - Ilija Žukovski, violončelo - Jurij Gildjuk, klavir
Mendelssohn, Gazelova, Džeševov, Rachmaninov, Falik

V nedeljo v Katoliškem domu prvi koncert letošnje sezone v znamenju Marija Kogoja

O osebnosti in delu primorskega skladatelja Marija Kogoja se letos dosti piše in razpravlja. Razne glasbene ustanove v zamejstvu in Sloveniji hočejo tako počastiti stoletnico njegovega rojstva.

V nedeljo, 29. t.m. bo v Katoliškem domu ob 17. uri koncert njegovih zborovskih skladb in koncertne izvedbe njegovega dela V kraljestvu palčkov. Izvajal jih bo tržaški zbor Jacobus Gallus pod vodstvom Stojana Kureta. Sodelovala bosta še pianist Aljoša Starc in flavtistka Erika Bužecan.

Nedeljski nastop se uokvirja v niz šestih koncertov, ki sta jih za letošnjo sezono pripravili slovenski goriški glasbeni ustanovi Slovenski center za glasbeno vzgojo »E. Komec« in Glasbena matica. Kljub lanskemu ne preveč zadovoljivemu odzivu pri občinstvu sta se ustanovi odločili, da vztrajata pri svojem kulturnem poslanstvu. V program sta vključili res zanimiva dela in izvajalce, lahko bi rekli, da sta poskrbeli za vse okuse. Poleg zborovske glasbe bomo v decembru lahko slišali znan trobilce iz Verone kot primeren uvod v božični čas. V februarju je na sporedu glasba za dva klavirja, ki tudi izstopa iz običajnih programov.

Tudi delo Oliviera Messiaen »Štiri za konec časov« je kot nalašč meditacija za postni čas, saj je nastalo v dobi, ko je bil Messiaen v koncentracijskem taborišču. Prav tako bo znani Händlov oratorij Mesija gotovo lepo doživljeno v pričakovanju Velike noči. Za zadnjo poslastico pa še znani glasbeniki z Minska.

Sezona se obeta vsekakor zanimiva. Upajmo, da bo tudi vzbudila pozornost, ki jo zasluži. -n-n

Štandreška mladina nastopila v Mavhinjah

Na povabilo in v organizaciji kulturno športnega društva »Cerovlje - Mavhinje« je mladinski dramski odsek prosvetnega društva »Štandrež« nastopil v nedeljo, 15. novembra, v restavraciji Urdih v Mavhinjah z veseloigro Rendez - Vous. Delo Antona Medveda je v režiji Emila Aberška, glasbo pa je za to predstavilo napisal Ivan Mignozzi. Na klavirju spremlja dogajanje Tiziana Zavadlav. Organizatorji in številna publika so bili z izvajanjem mladih zelo zadovoljni, saj je bila spevoigra tekoča, prijetna in mladostno živahna.

Zahvalna nedelja v Števerjanu

Že od nekaj se v Števerjanu po prazniku sv. Martina obhaja zahvalna nedelja, ki ji pravimo Zahvalnica. Prav je, da se v času, ko so pospravljani že skoraj vsi poljski pridelki, spomnimo na dobrega Boga ter se mu zahvalimo za vse prejete dobrine.

Pesem pravi: »...mi smo delali, sejali, rasti pa ne bomo dajali, ti edini moraš dati delu blagoslov bogati... Zato z zahvalo Bogu združujemo prošnjo za nadaljnjo pomoč pri delu in za nove dobrine, ki jih potrebujemo za življenje.

Števerjanci smo letos obhajali zahvalno nedeljo 15. novembra s celodnevno čiščenjem Najsvetejšega. Praznovanje se je sicer začelo že v soboto s krašenjem cerkve, s pritrditvijo in seveda s spovedjo. Na povabilo našega gospoda župnika smo imeli v gosteh patra Štefana iz

Križa na Vipavskem, ki je bil z nami že v soboto zvečer in v nedeljo do večernic.

V nedeljo je po jutranji maši sledila ura čiščenja za žene. Po glavni maši je sledil običajni blagoslov motornih vozil pred cerkvijo in za tem ura molitve za moške. Popoldne, pred večernicami, pa se je zbrala še mladina, da bi počastila Boga in se mu zahvalila.

Po slovesnih večernicah smo se zbrali v Sedejevem domu, kjer je društvo priredilo koncert s Kamniškimi koledniki. Gostje so nam zapeli del cerkvenih in del narodnih pesmi. Po kulturnem večeru je sledila tudi zabava, in sicer tradicionalna tombola. Praznovanje se je zaključilo v prijetnem vzdušju z okusno večerjo.

An. Ha.

obvestila

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi na predstavitev knjige prof. Tomaža Simčiča »Andrej Gosar, krščanstvo in socialna misel«. Knjigo bo predstavil dr. Janez Juhant. Večer bo v ponedeljek, 30. novembra, ob 20.30 v Peterlinovi dvorani v Trstu.

Društvo »Jadro« iz Ronk organizira Miklavževanje v petek, 4. decembra, v običajni občinski dvorani v Selcu. Sodelovali bodo otroci iz vrta, osnovne šole in mladinska dramska skupina iz Podgorice, ki jih vodi Sabina Anton. Pričetek ob 18.30.

Miklavževanje za otroke bo v soboto 5. decembra, ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici. Darove za otroke izročite pri varuhu.

Lojze Peterle na Cecilijanki

Predsednik prve demokratične vlade slovenske države in predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle je bil gost letošnje Cecilijanke v nedeljo popoldne. Po koncertu se je udeležil družabnega srečanja s primorskimi prijatelji v znanem goriškem gostišču.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

ob 40. obletnici skladateljeve smrti

VINKO VODOPIVEC

Srce in denar

SPEVOIGRA

ZA SOLISTE, IGRALCE, BALET, ZBOR IN ORKESTER

Besedilo Filip Terčelj in Marij Čuk

Odrska predelava Aleksij Pregarc

Orkestracija Hilarij Lavrenčič

REŽIJA ALEKSIJ PREGARC DIRIGENT HILARIJ LAVRENČIČ

PONOVITEV V SOBOTO, 28. NOVEMBRA, OB 20.30
V KULTURNEM DOMU V BRANIKU

Šport

Odbojka - Moška C2 liga

4. KOLO

Libertas Sacile

Olympia CDR Gorica

3:2 (10:15,5:15,15:5,15:10)

Olympia: Terpin S. (14 točk + 19 menjav), Terpin J. (7+10), Terpin A. (1+0), Šfiligoj G. (7+5), Šfiligoj B. (1+2), Vogrič A. (1+2), Vogrič M. (0+0), Dornik (2+5), Petejan (2+3), Povše (0+0), Devetak (0+0), Hlede.

Goriška Olympia je tokrat izgubila lepo priložnost, da bi premagala močnega nasprotnika. Tekmo so naši začeli odlično in dokazali, da tvorijo potencialno zelo dobro ekipo; v prvem in drugem nizu so namreč domačine skoraj nadigrali, saj ti niso našli protigrigra, da bi se uspešno borili. V tretjem nizu je Olympii popustila koncentracija, kar je dovolilo nasprotniku, da se je razigral; tako je nastala obrnjena slika iz prvih dveh nizov, ker našim ni in ni uspelo najti pravilnega ritma, saj sta pešala tako sprejem kot napad. Šele v zadnjem nizu je Olympia zgradila nekaj dobrih akcij, tako da je nadoknadila iz 3:8 na 10:10, tedaj pa so odločilne točke osvojili domačini in zmaga je šla v njihove roke.

Tekma je bila za naše fante dobra šola, saj so dokazali, da so perspektivna ekipa, istočasno pa so razumeli, kje so njihove pomanjkljivosti in kaj bo treba na treningih izboljšati.

(Igor Povše)

Slovenska skupnost krščanskega življenja (SKŽ) - Izvir

toplo vabi vse starše, duhovnike in ostale, ki bi želeli bolje spoznati delovanje naše skupnosti, na

INFORMATIVNO SREČANJE

ki bo v torek, 1. decembra, ob 20.00 v Zavodu sv. Družine. Na srečanju, ki ga bo vodil msgr. Oskar Simčič, bomo predstavili svoje delovanje, način življenja in vzgojno metodo v skladu s temeljnimi načeli svetovne SKŽ.

DRUŠTVO M. FILEJ in KATOLIŠKA KNJIGARNA

vabita

na predstavitev knjige

dr. Antona Prijatelja,

docenta Medicine dela na Ljubljanski univerzi

Pijem, torej sem

v sredo, 2. decembra 1992, ob 17.30 v galeriji Katoliške knjigarne.

Knjigo bo ob prisotnosti avtorja predstavil nevrolog dr. Edmund Kovačič, ravnatelj Zdravstvenega doma v Tolminu. Pogovor bo vodil dr. Bernard Špacapan.

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«

Mladinski dramski odsek

Ponovi veseloigro s petjem

Antona Medveda

RENDEZ - VOUS

V nedeljo, 29. novembra, ob 17. uri v župnijski dvorani »A. Gregorčič« v Štandrežu

Režija Emil Aberšek
Glasba Ivan Mignozzi

Vabljeni

Ljudski radio

Tednik ljudskega radia Gorica

Naslovi:

- Enkratna manifestacija dijakov v Gorici, z malo odraslih.
- Slovenska krščanska demokracija ima prosto ima prostor že zagotovljen.
- Vodilne sile v Italiji se prenavljajo prepočasi.
- Le pomoč od zunaj ni rešitev za slovensko manjšino.

V oddaji: »Mikrofon je posluš za vas«

bo vsak ponedeljek, ob 19.30 na sporedu Cecilijanka 1992

30.11.92 ob 19.30

Moški zbor Štmaver
zborovodja Gabrijel Devetak
Mešani zbor »POD LIPO« - Špeter
zborovodja Nino Špehonja
Moški zbor »JEZERO« - Doberdob
zborovodja Marij Pavlica

ZVEZA CERKVENIH
PEVSKIH ZBOROV
priredi

Zborovsko Revijo

v nedeljo, 6. decembra, ob 16. uri
v Kulturnem domu v Trstu

KONCERT KOMORNEGA ORKESTRA MESTA ŽILINE

Dirigent: Walter Attanasi

Tržič »Teatro Comunale«

3.12.1992, ob 20.30

Gorica »Teatro Verdi«

4.12.1992, ob 20.30

Čedad »Teatro Adelaide Ristori«

5.12.1992, ob 20.30

Org. Svet slovenskih organizacij

Radio Trst A

Spored od 29. nov. do 5. dec.1992

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Neodprto pismo«. 10.50 Boris Kobal in Sergej Verč v satiričnem kabaretu »Prežganka«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Edvard Kocbek in njegov čas. 14.40 Pesmi miru. 15.00 Iz krajevni stvarnosti. 15.30 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Jugoslavija 1941 - 1945. 9.00 Slovenska lahka glasba. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odrpta knjiga. Rabindranath Tagore: »Lačni kamni«. 12.00 Okno na Arbat. 12.40 Cecilijanka 1992. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotichek: »Svet za zaveso«. 14.30 Iz filmskega sveta. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Alpe - Jadran

Torek: 8.10 Alpe - Jadran (ponovitev). 8.40 Slovenska lahka glasba. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odrpta knjiga. Rabindranath Tagore: »Lačni kamni«. 12.00 Otrok in igra. 12.40 Cecilijanka 1992. 13.20 Glasba po željah. 16.00 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Bajke in povesti o Slovincih«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev (ponovitev). 8.40 Slovenska lahka glasba. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odrpta knjiga. Rabindranath Tagore: »Lačni kamni«. 12.00 Pesnice in pisateljice v anglosaški književnosti. 12.40 Cecilijanka 1992. 13.20 »Na goriškem valu«. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Sprehod po poteh slovenskega gledališča. 18.30 Spirituals.

Četrtek: 8.00 Poročila in deželna kronika. 8.10 Trst, december 1941. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odrpta knjiga. Rabindranath Tagore: »Lačni kamni«. 12.00 V deželi čarobne palice. 12.40 Cecilijanka 1992. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Razglednice iz Španije. 8.30 Slovenska lahka glasba. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odrpta knjiga. Rabindranath Tagore: »Lačni kamni«. 12.00 Halo, dober dan! Tu 362875. 14.10 Otroški kotichek: »Ena resna - ena smešna«. 14.30 Od Milj do Devina. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 10.10 Koncert v Avditoriju Muzeja Revoltella. 11.30 Odrpta knjiga. Rabindranath Tagore: »Lačni kamni«. 12.00 Ta rozajanski glas. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Nediški zvon. 16.00 Skozi tančico molka. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Edvard Kocbek in njegov čas

*
Če šefa ni, odloča njegov namestnik. Če tudi njega ni, odloča zdrava pamet.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 536978
poštni tekoči račun: 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Poštn. plačana v gotovini - skupina 1/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA